

Kubínyi Tamás

Elhatározás

- az **Igaz Jó Magyar Ember** című hírlap megalapítására

Madách Imre az életét áldozta annak kutatására, hogy miért is engedi a Jóisten Lucifert működni a világban, és rájött. A gonoszt azért tartjuk, hogy általa jobbá váljunk. Gonosz nélkül számtalan dologba bele se fognánk, egyszerűbben úgy is mondhatom, azért tartjuk őket, hogy általuk jobbá váljunk. Szó se róla, vannak elegen. Milyen jó, hogy nem kell mindent előlről kezdenünk, a nemzedékek bölcsességének továbbadása a magyar ember legfontosabb hagyatéka. Mindez ellenkezik korunk világszemléletével, a globalista cégeknél 35 évesen túlkorosnak nyilvánítják az alkalmazottat, mert akkor kezd kinyílni a szeme, és bizony ha kezd átlátni a szitán, terhessé válik a munkaadónak. A tapasztalat nemzedékről nemzedékre egyre biztosabb tudássá, majd bölcsességgé válik, aminek legfontosabb ellenszere idejében elvággni a szálát. Pedig a nemzedékeken átívelő bölcsesség és tapasztalat eredményezte a szarvas hátsó lábának, pontosabban a csánkra lefutó legerősebb inának, ennek az űrtechnika korában is egyedülálló, különleges rugalmasságú anyagnak a felhasználását a magyar visszacsapó íj készítésében. Az ideg elengedése pillanatában a zömítő erő, és azzal együtt a lőtáv két-háromszorosára növekedett, ami harcértékben behozhatatlan előny. Ugyanígy beszélhetnénk a kőjei kardkészítő műhelyről, vagy a csapat-harcművészetről, és az egészet egységbe fogó szakralitásról. A lényeg a magyar észjárás, a bennünket érő csapás előnyre fordítása, a sors kínálta új lehetőség, amivel mindenkori ellenség, az ősgonosz, vagy elnyomó ellen hatékonyabban léphetünk fel.

Örömteli szívvel jelentem minden Magyarságért, így értem is aggódó léleknek: a mai naptól magasabb szinten folytatjuk a küzdelmet a médiacenzúra ezerfejű sárkánya ellen. Szombati népes összejövetelünkön kiderült, nagyon sok elkötelezett támogató állt ügyünk mellé. És ezek az emberek nem elégednek meg az igazság kimondásával, tenni is akarnak. A totális médiacenzúra immáron elviselhetetlenné vált Magyarországon, sem a jobb, sem a baloldalon nem találunk olyan orgánusot, lett légyen az televízió, rádió, vagy bármiféle újság, amely minden szempontból megfelelné az alkotmányos alapkövetelménynek, a sajtószabadság, a véleménynyilvánítás szabadsága, a szólásszabadság és a szabad tájékozódás jogának.

Közakarattal újság alapítása mellett döntöttünk, hírlapunk, az Igaz Jó Magyar Ember nevet viseli majd. Az alapító átlagemberek tömege havi ezer forinttal járul hozzá a működéshez, és máris látható, hogy láncreakciószerűen egyre többen kívánnak csatlakozni. Ezer forint nem kis pénz, ám ennyit mindenkinek áldoznia kell, még ha saját szájától is vonja meg a falatot, mert a lelki táplálék magasabb rendű. Van egy postacímünk, 1279 Budapest, Pf. 14. Erre tessék küldeni havi ezer forintot, amivel Ön is az alapítók közé kerül, harcostársunkká fogadjuk. Néhány hónap alatt talpra állunk, megszorongatjuk ezt az áporodott dagonyát, sárdagasztó tocsogót, különösen a nagykoalícióban reménykedő kádári köpönyegforgatókat. És természetesen utána sem állunk meg, célunk egy internetes rádió elindítása, majd internetes televízió, utána saját média, amely a mosott agyakat valódi információval látja el.

A lelki táplálék iránti igénnyel sokan éltek vissza, kóklerek, színvonaltalan bértollnokok, szakértőnek álcázott szekértolók, tessék csak megnézni a széles kínálat palettáját. Közülük sokan nem fognak örvideni, pusztá létünk is zavart okoz. De eddig is így volt, és bármit próbáltak tenni, sanyargattak, cenzúráztak, kizszorítottak, ellehetetlenítettek, mégiscsak itt vagyunk és virulunk. No meg maradunk is, mert ez a mi hazánk. Nem adjuk. Nem adjuk el.

Nem adjuk fel. Nem adjuk át. Nem adjuk tovább. Nem adjuk senkinek. Sőt, visszavesszük a bitorlóktól. Közvagyonostul, privatizációs csalásostul, közprédálóstul. És megvédjük, idegennel és idegenszívűvel szemben, mert arra teremtett bennünket a Jóisten.

A kötelezettség nem a mai magyar társadalom közbutaságra számító, és abban mélycenzúrára építő nyilvánosságában fogalmazódott meg, hanem attól harminchárom nemzedékre, az országalapító Álmos-Árpád vérvonalban. Háromszáz millió Magyar született ide a Kárpát-medencében e bő 1100 esztendő alatt, cselekedeteink az ő lelki szemeik előtt folynak, az ő szándékaikat, küzdelmeiket, harcaikat beteljesítendő. Az Igaz Jó Magyar Ember nem kevesebbet vállal, minthogy pártoktól, civilszervezetektől, alapítványoktól és minden egyéb befolyásoló erőtől illő távolságot tartva erőt mutat fel. Nem ismer a magyar között született ellenséget, a bűnösnek megbocsát, ha az a bűnbocsánat stációit megfelelő módon végigjárja, és mostantól fogva a magyar ügyet támogatja. A Magyarság Álmos által meghatározott céljainak szolgálatában bárkivel és bármivel szembe száll, a közénk tartozóval is, ha elhajolni látszik a honalapítók szándékától.

Egy tökéletesen gyarmatosított ország felszabadításába kezdünk, a papírforma szerint lehetetlen, ám mi tudjuk, hogy lehetséges. Nem vagyunk egyedül, a Jóisten velünk van, hiszen mi vagyunk az Ő népe, és személy szerint mi vagyunk az Ő egyes katonái. Évezredekön keresztül megmutatta, hogy figyel ránk, bízik bennünk, rendkívüli teherrel próbál, végidőben megment, hiszen legfontosabb az élet fonalának továbbvitele, amit pusztán létünk bizonyít. Itt vagyunk, megmaradtunk, eljött az ideje, hogy mi is bízzunk Benne. És magunkban. Harcra fel!

Kubínyi Tamás

